

Sol, sommer og cyklister på Lyngsies Plads

Af Kaare Vissing

"Hvad er det mon, der sker!?", spurgte den gamle arbejdsmand Michael Christian Lyngsies på sin plads ud for Lygten Station, mens han tog sig til sit cykelstyr. Hvor før de trofaste toge rullede på deres skinner, sås nu cykler i alle former og farver. Det var såmænd Miljøpunkt Bispebjerg, Brønshøj-Husum, der havde sat cyklister stævne med et storslået arrangement, som selvste solen også syntes at ville bidrage til med planetsystemets største hjul. Sammenkomsten hed "Hjul i Nordvest – en festival for cyklister" og fandt sted om eftermiddagen den 24. juni på Lyngsies Plads, der, i de par timer festivalen foregik, var et muntert mylder af cykler og cyklister.

Lokale cykelentusiaster med forstand på det mekaniske smurte og reparerede diverse

udgaver af verdens mest geniale befordringsmiddel, og det nye tohjulede kæmpeinsekt "mobilen" havde slået sine hvide ving-

Den grønne cykel "Karmakanonen" tav med sine ellers så dun-drende kugler af rå rytmer, mens Ida Auken holdt sin sydende sym-patiske cyklisttale.

er ud og så faretruende ud for de mange bilister, der passerede Nørrebrogade-Frederikssundsvej og Lygten. En lille stand bød

på gratis kaffe og kage til dem, der fortjente det ved at komme frem ved egen muskelkraft. Og særligt originale cykler var linet op til en konkurrence, hvor enhver på pladsen fik en stemmeseddel, så man ad nærdemokratisk cykelsti kunne finde frem til festivalens mest fantastiske cykel.

Kl. 16.00 indtraf dagens højdepunkt, da cyklist og medlem af folketinget Ida Auken holdt en både blændende og brændende tale om cyklismens lysaligheder – der er såmænd også stof nok at tage af! Hun indledte med at fortælle om cyklisme som motion, der kan komme diabetes og andre livsstilssygdomme til livs, og hun fortsatte med at sige, at finanskriser bare kunne komme an, for så længe vi har cyklen, klarer vi os nok uden olie og benzin m.m. Derpå fremhævede Ida Auken København som verdens bedste cykelby, der havde inspireret så vidt forskellige byer som Bogota og New York. Minsandten om man ikke på Broadway havde fjernet to kørebaner til biler for på råd og vejledning af en dansker at danne cykelstier i stedet! For som hun konkluderede: Cykelstier giver gode byrum!

Derefter uddelte Ida Auken 3. præmie til skaberen af en sofa-cykel, 2. præmie til skaberen af en dobbelt havecykel, og endelig 1. præmie til Hans Jørgensen, der havde kreeret en hurtigcykel af to stel, der blev kåret som festivalens mest fantastiske cykel! Da eftermiddagen cyklede mod aften, var der så afgang fra Lyngsies Plads. Dels trængte den gamle knark Lyngsies til lidt fred og ro, dels skulle de unge cykelentusiaster videre til Bike Parade ved Kapelvej og Bangertsgade – men det er en helt anden historie!

Lille Sofia på bare tre år er allerede en sund cyklist.

"Den sikre cykel" skabte stemning på Lyngsies Plads.

Ida Auken og Hans Jørgensen ved sidstnævntes vidunder af en vindercykel under festivalen "Hjul i Nordvest".

Har du ikke fået Lokalavisen? Så får du alle de lokale nyheder på www.dinbyavisen.dk

SOMMERUDSALG

SOL DESIGN

-50%

Boutique Lis

Jydeholmen 49 • Tlf. 38 71 68 80
www.boutiquelis.dk

Sankt Hans aften på Bellahøj – gemt, men ikke glemt!?

Af Kaare Vissing

Socialdemokraternes årlige Sankt Hans aftenarrangement på Bellahøj Friluftsscene er noget af det mest folkelige og fornøjelige, man kommer på de gode gamle dage, før selvoptagethed kom på mode. På tilskuerpladsernes terrasser trives græs-rødder og solidaritet fint – godt godt af glødende musik og flammende taler. Og solidariteten gik i år ikke bare på samfundsgupper, men også på bydelene bag arrangementet, Brønshøj, Vanløse og Nordvest – et triumvirat der nok forstod at trække en overborgmester til. Der blev budt velkommen af Yildiz Akdogan og Jan Andreasen, men derefter var det Yildiz Akdogan, der svingede om ikke dirigentstokken så dog

kosten, så det almene publikum kunne harmonere med sol, skygger og socialdemokrater. Dertil sang og spillede Miss Molly Band de slagere, som vi alle holder af – lige fra de mest følsomme til de mest hede hits. Der var så megen saft og kraft i Miss Mollys stemme og bandets instrumenter, at det opstillede pindebrænde i form af paller mellem optrædende og publikum var lige ved at antænde før tiltænk!

Yildiz Akdogan holdt en tale med temaet om mangfoldighedens charme i det danske samfund, og hun opfordrede hver især til i år at afbrænde sine fordomme frem for den stakkels heks, der ellers har for uvane at tage på sommerferie til Bloksbjerg på kosteraketen. Så i år blev heksen gemt, men ikke

glemt. Hovedtaleren og trækplasteret var dog overborgmester Frank Jensen. Han holdt en flammende tale antændt af en række dagsaktuelle voldsepisoder, to skyderier og et angreb på Netto i Blågårdsgade – der lader antyde, at mangfoldighedens lysaligheder nok har sine begrænsninger. Når Frank Jensens tale blev så fremragende, er det, fordi den var så ligevægtig og modig. Dels turde han med ihærdig indignation tale hårdt imod den bandlerelaterede kriminalitet, dels var han til trods for hovedstadens uheldige udvikling, hvad kriminalitet angår, særdeles konstruktiv og optimistisk. København skulle være verdens bedste børnestorby. Der skulle arbejdes hårdt på at få alle unge i uddannelse, så de kom væk fra gaderne. Og der skulle

sørges for offentlig service til tiden. Jo, overborgmesteren brændte igennem som taler, som Miss Molly gjorde det som sangerinde! Det var en tale, man ønsker gemt, men ikke glemt. Til det folkelige og fornøjelige hører naturligvis fællessangen. Holger Drachmanns midsommervise "Vi elsker vort land" gik det helt godt med. Derimod strejkede højtaleranlægget under afsyngelsen af den danske arbejderbevægelses nationalsang, Oskar Hansens "Når jeg ser et rødt flag smælde" med John Madsens flotte melodi, så de fire forsangere lignede en pantomimekvartet. Derfor gik denne sang stort set op i røg sammen med Sankt Hans bålet. Men så hørte man da heldigvis heller ikke sidste linjes fornærmelse om den røde fane: "I dens folder er fremtiden glemt." – som der fejlagtigt stod i programmet. Rigtigt er: "I dens folder er fremtiden gemt." Den fejl bedes rettet til næste år! For det hedder i sangen som i så mange andre af livets forhold: Gemt, men ikke glemt!